

# Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

|                                                                                    |                                                                                                                                                              |
|------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 1952 (Π.Ο.Η.)<br>"Έτος ΣΤ' Αριθ. 144 - Τιμή Φύλλου Δρχ. 1000 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ<br>ὡπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Κληρικῶν<br>ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :<br>"Εξάμηνος δραχ. 15.000—"Ετησία δραχ. 30.000<br>"Εξαετηρικοῦ: "Εξάμ. δολ. 3.—"Ετησία δολ. 6 |
| Γραφεῖα : "Οδὸς Τζωρτζ 6 Πλ. Κάνιγγος—"Αθῆναι<br>Τηλέφ.                            |                                                                                                                                                              |

## Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους "Εφημερίους Τοὺς ἐντιμοτάτους "Επιτρόπους καὶ τὸ ὀρθόδοξον Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν καθ' ἡμᾶς "Εκκλησιῶν

Χάρις εἴη ὑμῖν παρὰ Θεοῦ παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Διὰ τῆς παρούσης "Αρχιερατικῆς "Εγκυκλίου προαγόμεθα καθηκόντως ὅπως ἐπαναφέρωμεν εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν τὴν ἐκ τούτων προσωρινῶς φυγαδευθεῖσαν εἰρήνην συνεπεία τῆς τελευταίας διαφωνίας μεταξὺ τῶν Μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τινων ἐγκρίτων παραγόντων τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ "Εθνικῆς "Ορθόδοξου Κοινωνίας. Ἡ διαφωνία αὕτη ὡς ἐλαττήρια εἶχε πάντοτε τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτικῶν συμφερόντων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καὶ ὅχι τὴν ἱκανοποίησιν προσωπικῶν βλέψεων καὶ συμφερόντων. Προήρχετο δὲ ἡ διαφωνία αὕτη ἐκ τῆς ἀντιθεσεως τοῦ τρόπου δι' οὗ ἐπεδιώκετο ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερίδων ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἐπιδιακομένου ἱεροῦ σκοποῦ, ὅστις ἀπετέλει τὴν ὑπὸ τῆς νέας λαοπροβλήτου "Εθνικῆς Κυβερνήσεως ἀναγνώρισιν τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν ἐλευθερίας τῆς προστατευομένης ὑπὸ τοῦ ἀκραίφνου πνεύματος τῆς "Ορθοδοξίας καὶ τοῦ φιλελευθέρου Συντάγματος τῆς "Ελληνικῆς Πολιτείας.

Τούτου ἕνεκα μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν νίκην τοῦ "Ελληνικοῦ Συναγερμοῦ κατὰ τὰς τελευταίας Βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ τὴν ἀνάρρησιν εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐνδοξωτάτου καὶ λαοπροβλήτου Στρατάρχου κ. "Αλεξάνδρου Παπάγου αἱ δύο παρατάξεις συνηγήθησαν εἰς τὴν ἐπίδιωξιν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ καὶ ἠνωσαν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ἐργαζομένων ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ συμπνοίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν ἐλευθερίας παρὰ τῇ νέᾳ λαοπροβλήτῳ "Ε-

θνικῇ Κυβερνήσει, εἰς ἣν στηρίζει τὰς ἐλπίδας τοῦ ὄλου ὁ ἔσω καὶ ἔξω "Ελληνισμός.

Τὸ εἰρηνικὸν τοῦτο καὶ χαρμόσουνον ἄγγελμα εὐαγγελιζόμενοι παντὶ τῷ Χριστεπώνυμῳ πληρώματι τῶν καθ' ἡμᾶς "Εκκλησιῶν παραγγέλλομεν πατρικῶς εἰς αὐτὸ ἐν τῇ ποιμαντορικῇ ἡμῶν προνοίᾳ ὅπως ἐν πνεύματι εἰρήνης καὶ ὁμονοίας ἐξακολουθήσῃ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα νὰ ἀγωνίζεται ἐντίμως καὶ εὐόρκως ἐπὶ τῶν τιμημένων καὶ ἀκαθαιρέτων ἐπάλξεων τῆς θεοφρουρήτου παρακαταθήκης τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς "Εκκλησίας καὶ τῶν σεπτῶν θεσμῶν τῆς ἀκράτου "Ορθοδοξίας.

Γνωστὸν δ' ἔστω ὑμῖν ἅπασιν Κληρικοῖς τε καὶ λαϊκοῖς διὰ τὴν ὑπὸ πάντων ποθουμένη ἐπιβράβευσις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος θὰ ἐπιτευχθῇ ἂν ἑνὸς χάρις εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν δόξαν τοῦ ὁποίου ἀποβλέπει ὁ ὕψηλός ἡμῶν ἀγὼν καὶ ἂν ἑτέρου χάρις εἰς τὰς εὐμενεῖς, φιλελευθέρας καὶ εὐθυδίκους διαθέσεις, ὅφ' ὧν ἐμφορεῖται ἡ νέα λαοπρόβλητος Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν ἐνδοξωτάτον Στρατάρχην, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου πάλλουν οἱ εὐγενεῖς παλμοὶ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς "Εθνικῆς ἰδεολογίας. "Εκεῖνο ὅμως ποῦ ἐγγυᾶται τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐμενίαν τῆς "Εθνικῆς Κυβερνήσεως διάθεσιν πρὸς τὴν εὐκτεᾶν λύσιν τῶν ζητημάτων ἡμῶν εἶνε ἡ μετὰ ἡμῶν τῶν παλλογῶν ἀγάπη, ἀλληλεγγύη καὶ συντονισμός τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἀγῶνος Κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν,

ὧν αἱ ἰδέαι καὶ ὁ βίος αὐτῶν δεόν νὰ ἐναρμονίζονται πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ Θεαρέστου ἡμῶν ἀγῶνος. Naί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ παλαιοημερολογίται νὰ διακρινώμεθα ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀκραιφνή πίστιν καὶ τὴν ὁμόθυμον ἀφοσίωσιν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς καὶ Ἐθνικὰς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χριστιανικὴν καὶ θεαρεστον πολιτείαν ἡμῶν. Καὶ τοῦτο διότι ἄνευ ἀρετῆς καὶ τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὰ ὀρθόδοξα φρονήματα δὲν δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ψυχικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Καθ' ὅσον ἡ πίστις ἄνευ τῶν καλῶν ἔργων εἶνε νεκρά κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον Ἰάκωβον.

Ὅθεν συνιστάμεν παντὶ τῷ ποιμνίῳ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν ὅπως εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὸν βίον ἡμῶν ὡς ἀκραιφνῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πρυτανεύῃ πρὸ παντός ἢ πρὸς ἀλλήλων ἀγάπῃ καὶ ἀλληλεγγύῃ, ἥτις χαρακτηρίζει τὸν ἀληθινὸν χριστιανὸν κατὰ τὴν ἀψευδῆ ρῆσιν τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, εἰπόντος «ἐν τούτῳ γνώσεσθαι ὅτι ἐμοὶ μαθήται ἐστέ, ὅταν ἀγάπην ἔχετε πρὸς ἀλλήλους». Ἡ ἐν γένει χριστιανικὴ ἀγάπη δεόν νὰ διακρίνῃ πρὸ πάντων τοὺς δεικνύοντας ἀκρίβειαν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ὡς εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ ὑπὸ τῆς Α'. Οἴκου. Συνόδου θεσπισθέν καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Οἴκου. Συνόδων κυρωθέν πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον διότι ἄλλως χάνουν τὸν μισθὸν τῆς πίστεως αὐτῶν καὶ ἀπαλλοτριοῦνται τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς οὐρανίου βασιλείας Αὐτοῦ, οὐ ἡ εἰρήνη καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος σὺν τῇ πατρικῇ ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ παντός τοῦ χριστεπώνυμου ποιμνίου ἡμῶν.

† Π. Φλωρίνης Χρυσόστομος

### ΜΙΑ ΔΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ἐπιτροπὴ τῆς κοινότητος Γ.Ο.Χ. Κατερίνης ἐπεσκέφθη τὸν Ὑπουργὸν Β. Ἑλλάδος κ. Α. Στράτον καὶ ἐπέδωκεν εἰς αὐτὸν μακρὸν ὑπόμνημα ἐκθέτον τὸ Παλαιοημερολογικὸν ζήτημα καὶ διατυπώνον τὸ αἷτημα διὰ τὴν ἀρσιν τῶν καθ' ἡμῶν ἀνελευθέρων μέτρων.

«Ἦλθομεν—ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα—ἐκ τῆς πόλεως Κατερίνης... δι' ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν. Νὰ διαμηνύσωμεν εἰς τὴν λαοπρόβλητον καὶ Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν τῆς πατρίδος μας καὶ Ὑμᾶς τὸν τιμημένον Ὑπουργὸν Β. Ἑλλάδος ὅτι διακατεχόμεθα ἀπὸ ἱερὰν ἀγανάκτησιν καὶ βαθυντάτην ἀπαγοήτευσιν διότι ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ υποθάλλεται ὁ ἐναντίον ἡμῶν διωγμός».

Καὶ κατωτέρω. «Εἶναι ἀκατανόητον ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως δεσμεύεται κατὰ τρόπον ἐνθυμίζοντα ολοκληρωτικὰ καθεστῶτα ἀλλὰ καὶ ἀπαράδεκτος ἡ ἀποψις, καθ' ἣν ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία δύνανται νὰ κατευθύνῃ καὶ προσδιορίξῃ τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Πολιτικοῦ κόσμου μᾶς φιλελευθέρως χώρας». «Ἡ

ἀξίωσις μας, τονίζεται ἐν συνεχείᾳ, εἶναι νὰ ἀρθῶσιν αἱ οἰκτραὶ καὶ ἀντισυνταγματικαὶ συνέπειαι τῆς 45 Πράξεως τῆς ἀποδοκιμασθείσης προκατόχου Κυβερνήσεως. Θὰ θεωρήσωμεν τραγικὴν κωμωδίαν, ἐὰν καὶ ἡ σημερινὴ λαοπρόβλητος Κυβέρνησις ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμόζουσα τὰ ἴδια καθ' ἡμῶν ἀνελεύθερα μέτρα». Ἀφοῦ δὲ μετὰ πικρίας τονίζουν οἱ ἀδελφοί μας ὅτι «δίκαιον καὶ πικρὸν εἶναι τὸ παράπονον καὶ ἡμῶν τῶν αγωνιζομένων ἐναντίον τοῦ σλαυκοκομμουνισμοῦ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας», ζητοῦν ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως διατάξῃ τὴν ἐλευθέραν ἐνᾶσκειν τῶν θρησκευτικῶν τῶν καθηκόντων ἐν ἰδίῳ Ναοῖς καὶ δι' ὁμοφρόνων ἱερέων.

Τοιαῦται ἐνεργεῖαι μόνον ἐπαίνους δύνανται νὰ ἀποσπάσουν καὶ ἴστανται ὡς πρότυπον δι' ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, οἵτινες πρέπει νὰ κινηθῶν ζωηρῶς κατὰ ἀνάλογον τρόπον.

### ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθὼς ἀναφέρουμεν εἰς ἄλλην στήλην, ὠρίσθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν Νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς «Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας» διὰ τὴν Κυριακὴν 18ην Ἰανουαρίου τοῦ 1953 (ν. ἡ.).

Συνιστάμεν ὅθεν εἰς τὰ μέλη αὐτῆς, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τζωρτζ 6, πλατεῖα Κάννιγγος) καὶ τακτοποιήσωσι τὰς πρὸς τὴν Π. Θ. Ε. Ο. Κ. συνδρομὰς των (δρχ. 12.000 δι' δλόκληρον τὸ 1952 καὶ 3.000 ἐγγραφῇν διὰ τὰ νεοεγγραφέντα μέλη) εἰς τὸν διαχειριστὴν τοῦ Ἀγῶνος ἀδελφὸν Ἀγγ. Ἀντωνόπουλον. Ἄλλως δὲν θὰ ἔχωσι, συμφώνως τῷ καταστατικῷ, δικαίωμα ψήφου.

### Η ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΟΣ

Ἡ Νέα Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος ἥτις ἐοχηματίσθη ἀπὸ διακεκριμένα μέλη τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. διὰ νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς καὶ τῇ Ἐθνικῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τοῦ Ἀγῶνος μας θεωρεῖ ὀποχρέωσιν τῆς νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν ὅλων τῶν ἀδελφῶν δι: Καθ' ὅλον τὸ διαρρεῖσαν διάστημα ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐντεύθεν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Θεοῦ, δὲ, ἐπαυσε νὰ καταβάλλῃ διαρκῶς προσπάθειας.

Ἐπληρώσαν ὀρισμένους βουλευτὰς καὶ ἐνημέρωσαν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν αἰτημάτων μας. Ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ἐπανελημμένας μέσφ' αὐτῶν ἐσφάς μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν. Κατόπιν τούτων τὸ ζήτημα τῆς ἀρσεως τῶν καθ' ἡμῶν διοικτικῶν μέτρων εισέρχεται, χάριτι Θεοῦ, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ Συντονιστικῷ ἐξ Ὑπουργῶν Συμβουλίου. Δυνάμεθα ὅθεν νὰ τρέφωμεν βεσπίους ἐλπίδας ὅτι ἐυδοκία Θεοῦ θὰ ἐορτάσωμεν τὰς ἀγίας καὶ κοσμοσωτηρίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐορτὰς χαρμοσύνης.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον θὰ ἤθελεν ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ὅπως συστήσῃ εἰς τοὺς εὐσεβεῖς ἀδελφοὺς ἡμῶν τῶν Παραρτημάτων καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἶνε τοῦτο: Νὰ μὴ ἀμελοῦν οὐδ' ἐπὶ σιγῇ νὰ πλησιάζουν τοὺς βουλευτὰς τῶν περιφερειῶν τῶν καὶ νὰ τοὺς ἐνημερώνουν ποῖα εἶναι τὰ αἰτήματα ἡμῶν, ἵνα καὶ ἐκεῖνοι μετὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐνημερώσεων τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν. Ἐνα καλὸν παράδειγμα τοιαύτης μορφῆς ἐνεργείας παρουσιάζομεν εἰς ἄλλην στήλην, τῶν ἀδελφῶν τοῦ Παρ)ματος Κατερίνης.

## ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

**ΕΡΜΗΝΕΙΑ.**— Πόθεν ἄρα γε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἀφορμὴν λαβὼν, ἐκήρυξε τὴν ἀναγνωσθεῖσαν σήμερον τοῦ Εὐαγγελίου παραβολήν; Προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς «τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων» (Λουκ. ιδ' 1), ἵνα φάγῃ ἄρτον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Ἐκεῖ λοιπὸν, πρῶτον μὲν ἰάτρευσε τὸν ὕδρωπικόν, ἔπειτα ἐδίδασκεν ὅλους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ τῆς ταπεινοφροσύνης τὸν τρόπον καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τὴν ἐξ αὐτῆς προξενουμένην. Κατόπιν δέ, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀρχοντα, παρήγγειλε δὲ εἰς αὐτόν, ὅταν παραθέτῃ δεῖπνον νὰ μὴ προσκαλῇ φίλους καὶ συγγενεῖς οὔτε πλουσίους γειτόνας, ἀλλὰ πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλοὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐὰν ταῦτα πράττῃς «θὰ εἶσαι μακάριος» διότι δὲν ἔχουν νὰ σοὶ τὰ ἀνταποδώσουν καὶ ἐπομένως θὰ σοὶ τὰ ἀνταποδοθῶν εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων» (Αὐτόθι 14). Τότε ἕνας ἐκ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων, ἄνθρωπος ἀμαθής, ὡς φαίνεται, καὶ μὲ παχυλὸν τὸν νοῦν, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ τρώγουν καὶ πίνουν, ἀνεφώνησε. «Μακάριος ἐκεῖνος ὁστις θὰ φάγῃ ἄρτον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Αὐτ. 15). Ὁ δὲ Θεάνθρωπος, ὡς ἤκουσε ταῦτα καὶ διὰ νὰ τὸν διορθώσῃ, αὐτὸν ἀλλὰ καὶ ὅσους ἔχουν τὰς ἰδίας ἀντιλήψεις περὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, διεκήρυξε τὴν σήμερον ἀναγνωσθεῖσαν εὐαγγελικὴν παραβολήν. Καὶ καθὲς παραβολὴ εἶναι σύμβολον καὶ τύπος, ὅστις σημαίνει ἄλλα καὶ ὄχι ὅσα δηλοῖ τὸ γράμμα.

Ἀλλὰ, τὸν μὲν τύπον ἠκούσατε, ὅτε ἀνεγνώσθη τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον· ἀκούσατε λοιπὸν τώρα καὶ τὸ σημαινόμενον ὑπ' αὐτοῦ, τῆς παραβολῆς δηλ. τὸν σκοπὸν. Ἀνθρώπον μὲν ὀνομάζει ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν θεὸν διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπειρονησθεῖσαν φιλάνθρωπίαν, «δεῖπνον» δὲ τὴν ἐνανθρωπήσασιν αὐτοῦ (μέγα δὲ τὸ δεῖπνον, ἐπειδὴ «ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α'. πρὸς Τιμόθ. γ' 16) καὶ ὑψηλὸν καὶ ἀκατάληκτον καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις). Τὸ νόημα λοιπὸν τῆς παραβολῆς εἶναι τοῦτο: ὅταν ὁ πανάγαθος καὶ φιλάνθρωπόςτατος Θεὸς καὶ Πατὴρ εὐδόκησεν ἵνα σαρκωθῇ ὁ μονογενὴς Υἱὸς αὐτοῦ, τότε «ἐκάλεσε πολλοὺς», μᾶλλον πάντας, ἵνα πιστεύσουν εἰς τὸ μέγα

τοῦτο μυστήριον. Ἀπέστειλε, λοιπὸν, τὸν δούλον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου νὰ εἴλῃ εἰς τοὺς προσκεκλημένους τὸ «Κοιμάστε». (Διότι ἔτσι ἦτο τότε συνήθεια, νὰ καλοῦν τοὺς συνδαιτημόνας ἀπὸ ἐνωρίτερον, ἀλλὰ νὰ τοὺς καλοῦν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου). Ἦσαν δὲ προσκεκλημένοι πρὸ τῆς ἐνασάρχου οἰκονομίας εἰς τὴν πίστιν τούτου τοῦ μυστηρίου οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τῶν ἁγίων προφητῶν, οἵτινες προκατήγγειλαν εἰς αὐτοὺς τὴν μέλλουσαν νὰ ἔλθῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν καὶ παρήγγειλαν εἰς αὐτοὺς πίστιν καὶ ὑπακοὴν εἰς αὐτόν. Καὶ κατὰ τὴν ὥραν ὁμοῦ τοῦ δεῖπνου, (ὅταν δηλ. ὁ Θεὸς εὐδόκησεν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον), ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, (καὶ τὸν λέγει «δούλον» διότι ἔλαβε δούλου μορφήν), ἵνα καλέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. «Ἐρχεσθε, εἶπεν, ὅτι ἐτοιμὰ ἐστὶ πάντα»: ἡ ἀφ' ὧς δηλ. τῶν ἁμαρτιῶν, ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγ. Πνεύματος, ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀλλὰ, μὲ διαφόρους προφάσεις, «ἤρξαντο ἀπὸ μᾶς παραιτεῖσθαι πάντες». Καὶ ποιοὶ εἶναι οὗτοι;

Εἶναι οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς καὶ Νομοδιδάσκαλοι καὶ οἱ ἀρχοντες τῶν Ἰουδαίων, τοὺς ὁποίους πρῶτος ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, ὡς ἀναγνωσκοντας τὰς Γραφὰς καὶ μαθόντας τὰ περὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν τῆς πίστεως προβάλλοντες διαφόρους προφάσεις: «Ἄλλοι τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀγροῦ (δηλ. τὰς κοσμικὰς ὑποθέσεις καὶ ματαιοπονίας). Ἄλλοι τὴν ἀγορὰν τῶν πέντε βοῶν (ἧτις σημαίνει τὴν προσήλωσιν εἰς τὰς τρυφὰς τῶν πέντε αἰσθήσεων). Ἄλλοι τέλος ὄχι μόνον παρητήθησαν ἀλλὰ καὶ εἶπον ὅτι «οὐ δύναται ἔλθεῖν» ἕνεκα τῆς γυναικὸς (ἐφάνέρωσε δὲ δι' αὐτοῦ ὁ Σωτὴρ τὸ κράτος καὶ τὴν δύναμιν ἣν ἐξασκεῖ ὁ δεσμὸς τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν).

Οἱ τρεῖς λοιπὸν οὗτοι σημαίνουν πάντας τοὺς φιλοσάρχους, οἵτινες προσκαλούμενοι ὑπὸ τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆς εἰς Μετάνοιαν καὶ εἰς τὴν μετάληψιν τῶν θείων Μυστηρίων καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς οὐρανόθεν βασιλείας, παραιτοῦνται, οἱ μὲν διὰ τὴν φροντίδα τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν, οἱ δὲ διὰ τὰ ἐκ τῶν ἡδονῶν ἐμπόδια, οἱ δὲ διὰ τὸν δεσμὸν τῶν σαρκικῶν ἁμαρτιῶν.

Ὁργισθεῖς λοιπὸν ὁ οἰκοδεσπότης ἀπέστειλε τὸν

### ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τῆς 14' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ

(Λουκ. ιδ' 16—24)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· «Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰσεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἐτοιμὰ ἐστὶ πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ Ἄρχὸν ἡγόρασας, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρωτά σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἔρωτά σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναικὰ ἔχῃ καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖτος ἀπήγγειλε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε, ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

## Γεγονότα καὶ Κρίσεις

δοῦλον αὐτοῦ (δηλ. τὸν μορφὴν δούλου λαβόντα Ἰησοῦν Χριστὸν)—ποῦ; «εἰς τὰς πλατείας» καὶ εἰς τὰς «ρύμας» (εἰς τόπους δηλ. ὅπου κáθηνται ὄχι ἄρχοντες, οὔτε ἡγεμόνες, οὔτε μεγιστάνες, οὔτε πλούσιοι, ἀλλ' ὁ κοινὸς λαὸς περιέρχεται). Ποιοὶ λοιπὸν οἱ προσκαλεσθέντες καὶ πιστεύσαντες; Ἰουδαῖοι πτωχοί, ἀνάπηροι (δηλ. ἀνίσχυροι πολιτικῶς), τυφλοὶ (δηλ. ἀμαθεῖς), χωλοὶ (δηλ. ἐλλιπεῖς εἰς σωμῆτικα προτερήματα).

Μολοντοῦτο, καὶ τόσον πολλοὶ ὑπῆρξαν οἱ προσελθόντες ἀλλὰ καὶ ἀκόμη ὑπῆρχε χώρος καὶ δι' ἄλλους. («Κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας καὶ ἐπὶ τόπος ἐστὶ»). Τόσον εὐρύχωρος εἶναι ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ὥστε καὶ ἂν οἱ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐκλεκτοὶ εἰσῆλθον εἰς αὐτήν, ὑπάρχει ἀκόμη τόπος ἡτοιμασμένος διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν πιστεύοντας. «Ἐξέλθε οὖν, λέγει, εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου» Τὸ εὐαγγελικὸν δηλ. κήρυγμα εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ ἐξελεθῇ καὶ ἐξω τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας καὶ νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπίστους καὶ εἰδωλολάτρους. Διότι ὁ Θεὸς «θέλει πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν». Ἀλλοίμονον ὅμως καὶ εἰς ὅσους ἐκλήθησαν μὲν, δὲν ἐπίστευσαν δέ. «Οὐδαίς», λέγει, «ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν θά ἀπολαύσει τῶν ἐπουρανίων μου δωρεῶν». Καὶ ὅσοι μὲν ἡ ἀπόφασίς αὐτῆ ἀφεώρα κυρίως τοὺς Ἰουδαίους, οἵτινες καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐκλήθησαν καὶ δὲν ἐπίστευσαν, τόσῳ ὁμοίως ἀρμόζει καὶ πρὸς ὅλους ὅσοι προσκαλοῦνται εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ δὲν δέχονται αὐτήν ἢ, καὶ ἂν τὴν δεχθοῦν, τὴν ἀθετοῦν διὰ τῆς ἀονήσεως ἢ διὰ τῶν πονηρῶν ἔργων, τῶν ἐναντίων τῆς Πίστεως: δι' αὐτὸ καὶ εἶπε τὸ «πολλοὶ οἱ κλητοὶ» «ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί».

### Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 8)21 Δεκεμβρίου ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ «Τρικοῦπης», ὡς εἶχεν ἀναγγελθῇ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας.

Ἡ προσέλευσις ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῆς Συνελεύσεως τοῦ λόγου δοθέντος εἰς τὸν ἀγαπητὸν καὶ εὐσεβῆ συμπαραστάτην καὶ ὑποστηρικτὴν τοῦ ἱ. ἡμῶν Ἀγῶνος δικηγόρον κ. Ἀ. Ζαχαρίαν, ὅστις διέβιβασε τὴν παραγγελίαν καὶ παραίνεσιν τοῦ μακαριωτάτου Ἀγ. Προέδρου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως προτανεύσῃ, πρὸ παντὸς ἄλλου, πνεῦμα Χριστοῦ ἐκδηλούμενον ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ καὶ τῇ ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ τῆς προσωπικότητος ἐκάστου.

Κατόπιν ὁμίλησεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ παραιτηθέντος Διοικ. Συμβουλίου ἀδελφὸς Δ. Μπατιστάτος, ὅστις ἐν πνεύματι μετριοφροσύνης ἐξέθεσε τὸν ἀ-

πολογισμόν τῆς δράσεως τοῦ ἀποχωροῦντος Συμβουλίου κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἐν μέσῳ σκοπέλων καὶ διωγμῶν διάστημα.

Ἀκολουθῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑπέβαλε τὴν παραιτήσιν του, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ.

Τέλος ἐξελέγη ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν Π. Μπενηφάλτου, Στ. Κιούση, Γ. Καβουρίδου καὶ τῶν Λαζ. Μαλίδου, Ν. Μανουσάκη, Κ. Κορνίου ὡς ἀναπληρωματικῶν καὶ ὁρίσθησαν αἱ Ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν 18ην Ἰαν. 1953, μετὰ δὲ τὴν γενομένην προσεσχὴν ἐλύθη ἡ Συνέλευσις.

Ὁφείλομεν τῷ ὄντι νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐπεκράτησε τάξις ὑποδειγματικὴ καὶ ἐπεδείχθη πνεῦμα ἀξιοπρεπείας. Ἀπεδείχθη ὅτι εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς μετασχόντας ὑπῆρχεν ἡ συνείδησις ὅτι ἡ συνάξις τῆς παρελθούσης Κυριακῆς δὲν ἦτο μία συνήθης Γεν. Συνέλευσις Σωματείου, ἀλλὰ κυρίως μία συνάξις πνευματικῇ, ἐμπορουμένη ἀπὸ τὴν προσήλωσιν εἰς τὸ ἰδανικὸν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Ὅστις, πράγματι, ἀποβλέπει εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ εὐρὺ μέλλον ὅπερ ἐπιφυλάσσεται ὑπὸ τῆς Θεῆς Προνοίας εἰς τὸν Ἀγῶνα ἡμῶν, ἐκείνου ἡ διαγωγή εἶναι κοσμία καὶ ἡ διάθεσις ἡρεμὸς καὶ μεγαλόψυχος, οὐχὶ δὲ κοντοφθαλμὸς καὶ παραχόδης.

### Εἰδήσεις

Κατόπιν ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀγ. Προέδρου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου, ἀνέλαβε καθήκοντα διαχειριστοῦ τοῦ ταμείου τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ἡμῶν, ὁ ἐσχάτως παραιτηθεὶς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Ἀστυνόμος α'. κ. Ἀγγελοῦ Ἀντωνόπουλος, ὅστις τυγχάνει ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ ἐνθέρμων ἀγωνιστῶν καὶ μέλος τῆς «Νέας Ἐπιτροπῆς Ἱεροῦ Ἀγῶνος».

### ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἡ μνήμη ἑνὸς ἐκ τῶν ἐξαιρέτων ἀγωνιστῶν τῆς Ἱδεᾶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ ἀκαταπονήτου ἐργάτου τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος Γ. Καραγιαννίδου, ἐπιμήθη πρεπόντως κατὰ τὸ 400ῆμερον μνημόσυνον ἀπὸ τοῦ θανάτου του, ὅπερ ἐτελέσθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος τοῦ παραρτήματος, τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Πληθὺς κόσμου παρηκολούθησε τὸ μνημόσυνον. Εἰς δὲ τὴν γενομένην δεξίωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ Του παρεκάθησαν ὁλόκληρον τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Κοινότητος καὶ πολλοὶ φίλοι καὶ συνεργάται τοῦ τιμωμένου. Τὸ Περιδικὸν μας ἐνώνει μετ' αὐτῶν καὶ τὴν ἰδικὴν του ἐσχὴν. «Εἰς αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη».

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντής: Ἀναστάσιος Παππάς

Τῶριξ 6. (πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Πανσφ. Πανάρετον Πετρίδην, Τῶριξ 6. — Πλ. Κάνιγγος Ἀθήναι